

عنوان مقاله:

مطالعه تاثیر شدت های مختلف چرای دام بر هدایت الکتریکی خاک در منطقه حفاظت شده بیجار

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار منابع طبیعی تجدید شونده (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سمیه امانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه کردستان

حامد جنیدی - استادیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه کردستان

پرویز کرمی - استادیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

خاک یکی از مهمترین عناصر تشکیل دهنده اکوسیستمهای مرتعی است که منبع غذایی و رطوبت برای گیاهان مرتعی میباشد. برداشت پوشش گیاهی توسط دام باعث کاهش ورود بقایای گیاهی به خاک و متعاقبا عناصر غذایی آن میشود. با توجه به اهمیت و لزوم شناخت خصوصیات شیمیایی خاک در اداره صحیح اکوسیستمهای مرتعی پژوهشی در منطقه حفاظت شده بیجار استان کردستان به منظور بررسی اثر چرای دام بر روی فاکتور هدایت الکتریکی در سه منطقه حفاظت شده چرا نشده چرای متوسط و چرای سنگین صورت گرفت. نمونه برداری از مناطق با غالبیت گونههای فستوکا آوینا- برموس تومنلوس و تنوعی از شدتهای چرای انجام شد. نمونه گیری در دو عمق خاک 0-25 و 25-50 سانتیمتری صورت گرفت. تجزیه و تحلیل دادهها با نرم افزار SPSS مقایسه دادهها در سه تیمار از طریق آزمون تجزیه واریانس یک طرفه و میانگین صفات مورد بررسی با آزمون دانکن مقایسه شدند. نتایج بیانگر عدم معنی داری تیمارهای قرق، چرای متوسط و چرای سنگین بر هدایت الکتریکی عمق 0-25 سانتی متری می باشد. از طرفی میانگین هدایت الکتریکی عمق 25-50 سانتی متر تحت تاثیر تیمار چرای سنگین با تیمار قرق تغییر معنی داری مشاهده نشده است با این حال تیمار چرای متوسط منجر به کاهش معنی دار (18/43 و 35/90 درصدی نسبت به تیمارهای قرق و چرای سنگین شده است. میزان هدایت الکتریکی عمق کل در تیمار قرق، چرای متوسط و چرای سنگین به ترتیب معادل 0/44 و 0/31 و 0/39 دسی زیمنس بر متر برآورد شده است که کمترین مقدار هدایت الکتریکی این عمق را تیمار چرای متوسط داشته است

کلمات کلیدی:

شدتهای مختلف چرای دام، خصوصیات شیمیایی خاک، هدایت الکتریکی خاک، مرتع، بیجار استان کردستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/309593>

